

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan- Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 czerwca 2021 r. w Warszawie

sprawy L. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o świadczenie postojowe, zwrot nienależnie pobranego świadczenia postojowego

na skutek odwołania L. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 19 stycznia 2021 r. nr: (...),

z dnia 19 stycznia 2021 r. nr (...),

z dnia 19 stycznia 2021 r. nr (...)

1. oddała odwołania,

2. zasądza od odwołującej się L. N. na rzecz organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. kwotę 540,00 zł (pięćset czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

26 lutego 2021r. za pośrednictwem organu rentowego **L. N.** wniosła odwołania od trzech decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z 19 stycznia 2021r. o sygnaturach: (...), (...), (...) w sprawie zobowiązania do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego (k.3-11).

Odwołująca uzasadniła odwołanie tym, że organ rentowy dokonał błędnej interpretacji sformułowania „data złożenia wniosku o świadczenie postojowe”, uznając za ten dzień datę złożenia przez płatnika do organu rentowego wniosku o świadczenie postojowe. Odwołująca wskazała, że wnioskodawcą o świadczenie postojowe nie jest płatnik (w tym wypadku zleceniodawca), lecz osoba ubezpieczona (L. N. jako zleceniobiorca), a zatem za datę złożenia wniosku organ rentowy powinien przyjąć datę przekazania wniosku przez wnioskodawcę płatnikowi, który jest jedynie pośrednikiem, przekazicielem wniosku. Powyższy błąd skutkował błędnym, zdaniem odwołującej, przeliczeniem wysokości jej wynagrodzenia w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku.

W odpowiedzi na odwołania z 26 marca 2021r. **organ rentowy** wniósł o ich łączne rozpoznanie, a w dalszej kolejności o ich oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k.12-13). Organ rentowy uzasadnił, że świadczenie postojowe zostało wypłacone odwołującej w wysokości 2080 zł, ponieważ w złożonym 24 czerwca 2020r. wniosku płatnik składek (...) sp. z o.o. wskazał przychód odwołującej za miesiąc

poprzedzający złożenie wniosku w nieprawidłowej wysokości. Na skutek zweryfikowania tych danych, płatnik dokonał korekty. Po jej uwzględnieniu organ rentowy ponownie obliczył należne odwołującej wynagrodzenie, ustalając jego kwotę na 1772,60 zł, wobec czego powstała nadpłata w wysokości po 307,40 zł za świadczenia wypłacone w lipcu, sierpniu i wrześniu 2020r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. N. była związana umową zlecenia ze spółką (...) sp. z o.o. w okresie od 16 marca do 15 czerwca 2020r. Jej wynagrodzenie wynosiło 1772,60 zł brutto miesięcznie (bezsporne).

Odwołująca 28 kwietnia 2020r. za pośrednictwem płatnika składek wniosła o przyznanie świadczenia postojowego na podstawie art. 15zq ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 roku

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020, poz. 1842, dalej jako ustawa covidowa), w którym oświadczyła, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz, że wysokość uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku wynosi 0 zł. Wnioski zostały złożone przez płatnika w dniach 24 czerwca 2020r. oraz 9 lipca i 17 sierpnia 2020r.

za kolejne okresy. Świadczenie to zostało L. N. przyznane w pełnej wysokości, tj. 2080 zł (wnioski RSP-CK, RSP-C nieoznaczone akta organu rentowego, wnioski z 28.04.2020r. k.22 a.s.).

Decyzjami z 19 stycznia 2021r. o sygnaturach: (...), (...), (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na podstawie art. 15zx ustawy covidowej w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.) zobowiązał odwołującą do zwrotu kwot po 307,40 zł wypłaconych

w dniach 2 lipca, 4 sierpnia, 3 września 2020r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, liczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w wyniku ponownej weryfikacji stwierdzono, że świadczenie zostało wypłacone L. N. w zawyżonej wysokości, bowiem płatnik (...) sp. z o.o.

we wniosku złożonym 24 czerwca 2020r. wskazał przychód odwołującej za miesiąc poprzedzający złożenie wniosku w nieprawidłowej wysokości. Przekazana przez płatnika korekta przychodu miała wpływ na wysokość przyznanego odwołującej świadczenia, które powinno wynosić 1772,60 zł, a nie 2080 zł. Różnica między świadczeniem należnym a wypłaconym wynosi 307,40 zł (nieoznaczone akta organu rentowego).

Wobec braku zgłoszenia przez strony konieczności przeprowadzenia rozprawy ani jakichkolwiek dowodów, których przeprowadzenie wymagałoby jej wyznaczenia, uznając, że sporne zagadnienie dotyczy oceny stanu prawnego, a nie faktycznego, Sąd skierował sprawę na posiedzenie niejawne na podstawie art. 148¹ k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie jest niezasadne.

Prawo do świadczenia postojowego wynika z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1842). Świadczenie to przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia Covid-19 doszło do przestoju

w prowadzeniu działalności odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna w rozumieniu art. 15zq ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy covidowej.

Zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 2 ustawy covidowej, osobie wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło przysługuje świadczenie postojowe. W myśl ust. 5 ww. przepisu, osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli:

- 1) umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 kwietnia 2020 r.
- 2) przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

Zgodnie z art. 15zs ustawy covidowej ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby, o której mowa w art. 15zq ust. 1, zwanej dalej „osobą uprawnioną”, składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ust. 1). W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną wniosek składany jest za pośrednictwem odpowiednio zleceniodawcy lub zamawiającego (ust. 2).

Oznacza to, że wniosek pochodzi od zleceniobiorcy, a płatnik jest jedynie jego „przekazicielem” - w tym przypadku zleceniodawca.

Odpowiednio (ust 4) zleceniodawca lub zamawiający załącza do wniosku:

- 1) oświadczenie potwierdzające:
  - a) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
  - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
  - c) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
  - d) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;
- 2) kopię umów cywilnoprawnych.

Jak wynika z regulacji ust. 4 pkt d) ustawy covidowej, to zleceniobiorca składa oświadczenie o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych.

W ocenie Sądu Okręgowego, wobec faktu iż wnioski o wypłatę świadczenia postojowego dla odwołującej wpłynęły do organu rentowego 24 czerwca 2020r., a następnie wnioski za kolejne okresy wpływały 9 lipca i 17 sierpnia 2020r.,

Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał prawidłowej subsumpcji art. 15zq ust. 5 pkt 2 ustawy covidowej, uznając, że świadczenie postojowe przysługiwało L. N. w wysokości stanowiącej równowartość miesięcznego przychodu wynikającego z umowy odwołującej z płatnikiem, tj. 1772,60 zł. Tym samym, prawidłowo organ rentowy uznał, że odwołująca pobrała nienależne świadczenie w rozumieniu art. 15 zx ust. 2 pkt 3 omawianej ustawy (świadczenie wypłacone w kwocie wyższej niż należna).

Mając na względzie powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, określoną w art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Ich wysokość została ustalona na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 poz. 265), mając na względzie, że sprawa dotyczyła trzech zaskarżonych decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.